

af små civile sager, idet det er noget, som vi tror rent faktisk vil have en god effekt, og som langt bedre vil kunne tilgodeses brugernes behov.

Så foreslår Enhedslisten, at der indføres mulighed for lønindeholdelse for private krav.

Her er vi ikke enige med Enhedslisten, og jeg synes egentlig, det er en utrolig dårlig forbrugerpolitik, Enhedslisten her lægger op til. Det er, som om man kunne være interesseret i at få lokket flere folk, end tilfældet er i dag, ud i et større forbrug, som de rent faktisk ikke har råd til. Jeg tror faktisk også, vi nemt kunne komme ud for, at det ville medføre, at man fra visse erhvervsdrivendes side måske ville være lidt mindre kritiske i forhold til at finde ud af, hvem man ønsker at låne penge ud til eller sælge på kredit til. I hvert fald er det ikke til forbrugers fordel.

Så er der det næste punkt om sammenhængen mellem privat og offentlig gæld. Der synes jeg, at man glemmer at sondre mellem denne forskel: en privat fordring, ja, der har man immervæk selv besluttet sig for godt at ville yde det lån eller give den kredit, hvorimod hvis vi taler om det offentlige – det kan være betaling på en daginstitutionsplads eller lignende – kan man sige, at dér har man ikke haft den samme mulighed for vurdering, og derfor synes jeg nok, at der er en manglende logik i at tage de to ting og kæde dem sammen.

Så lægger Enhedslisten op til, at al tvangsinddrivelse også af offentlige krav skal samles hos fogedretterne. Det er vi heller ikke enige i. Justitsministeren har nævnt, at Enhedslisten jo som bekendt også stemte for et forslag her i december; det kan man undre sig lidt over i den sammenhæng, men lad det være ved det.

Hvad angår det fjerde element, ønsket om, at der indføres et samlet regelsæt for lønindeholdelse gældende for alle slags krav, ja, det er vi egentlig også bekymrede over. Jeg tror faktisk, der nemt ville kunne opstå den modsatte situation end den, Enhedslisten forestiller sig. Man kunne måske forestille sig, at den hensyntagen, som vi faktisk synes det er væsentligt der bliver taget i forhold til en familie, i forhold til faste udgifter, i forhold til husholdning, tøj m.v., måske så alligevel ikke blev tilgodeset, så vi er faktisk meget bekymrede over det.

Så lægger Enhedslisten op til, at man skulle prøve, om man bedre kunne hjælpe folk; fogedretterne skulle opfordre til, at skyldneren skulle søge rådgivning om sin økonomiske situation. Jeg er ikke sikker på, at det ligefrem er fogedretterne, vi skal have fat i her. Men jeg skal heller

ikke lægge skjul på, at vi da godt kunne ønske os, at man egentlig havde en mulighed for bedre at få taget hånd om de stakkels mennesker, havde jeg nær sagt, så vi havde mulighed for at forhindre, at de kommer til at gå endnu længere ud ad planken. Vores ønske kunne da godt gå på, at vi havde mulighed for at hive dem i land, inden de måske nåede så langt ud, som vi desværre ser mange gøre; det vil sige også så langt ud, at de slet ikke kan overskue deres økonomi og dermed gør den endnu værre. Men lad os vende tilbage til det under udvalgsarbejdet.

Samlet set vil jeg godt sige, at i og med at vi mener, at den første del af forslaget, Enhedslisten kommer med her, allerede er sat i gang eller er undervejs, og at vi ikke er enige i de øvrige punkter, må konklusionen være, at vi samlet ikke kan støtte det fremsatte beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Af hensyn til forståelsen af debatten vil jeg bare spørge den socialdemokratiske ordfører, om hun virkelig mener, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis små erhvervsdrivende, folk, der bygger en carport for én, eller folk, der maler lidt eller sådan noget, fremover begynder at kræve pengene på forhånd, for det er jo sådan set det eneste alternativ. Jeg forstår, at det er det, den socialdemokratiske ordfører anbefaler, i og med at den socialdemokratiske ordfører nævner den mulighed, at man jo bare kunne lade være med at sælge.

Hvis ikke det er det forslag, den socialdemokratiske ordfører kommer med, altså at al betaling skal foregå på forhånd, så synes jeg, at den socialdemokratiske ordførers bekymring for problemet lyder en lille smule hul; jeg hørte i hvert fald ikke nogen løsning, men den kan vi måske få gentaget. Hvad er så løsningen?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil gerne med al mulig respekt for, at hr. Søren Søndergaard havde travlt med at ordne andre sager, mens jeg kom med min ordførertale, gentage, at jeg faktisk er bekymret, hvis man fra erhvervslivets side bliver mere ukritisk – man kan endda spørge, om de måske ikke skulle være mere kritiske – end man er i dag i forhold til den kreditgivning, man faktisk giver. Jeg har en fornemmelse af, at nogle mennesker ville have stået sig bedre ved ikke at have fået den